

[Handelsministeren.]

Princip, som nu opstilles her: rig eller fattig.

Det ærede Medlem kunde ikke nære sig for paa ny at komme ind paa Spørgsmaalet om Partiernes Stilling, og han førte ogsaa et Forsvar for sit eget Partis noget vaklende Holdning overfor dette Spørgsmaal og sagde, at det var ikke rigtigt af mig i Gaar at citere „Nakskov Folketidende“, for den vedkommende Tidende havde nu et andet Standpunkt, havde i alt Fald taget det Standpunkt at gaa imod mit Forslag. Det er saamaend troligt nok, jeg har ikke undersøgt det; men det kan i alt Fald ikke tale til det paagældende Blads eller den paagældende Redaktørs Ære, hvis han nu gaar mod det Forslag, her foreligger; thi ingen har mere ivrigt end han opfordret til, at man skulde træde hjælpende til. Jeg beviste ved et Citat, at han Dagen før, jeg gik til Finansudvalget, ogsaa opfordrede til i al Almindelighed at gøre noget. At han har stillet Forslag om at foretage Hjælpen paa en anden Maade end den, der nu her stilles Forslag om, kan fornuftigvis ikke forandre Sagens Realitet, navnlig ikke for Venstre, eftersom det Forslag, jeg gik til Finansudvalget med, meget lignede det, som Redaktør Haugner havde skitseret, men som alle hans Partifæller i Finansudvalget, som bekendt, gik imod.

Det ærede Medlem Hr. Kyed kunde i det hele taget ikke lide, at jeg havde henvendt mig til Venstremænd, eller at Venstremænd havde talt med mig om Sagen. Han anførte, at jeg havde været saa ivrig for at faa talt med Venstremænd, at jeg havde sendt Bud til Falster for at faa en Venstremænd, der var Formand for Fabrikken, tror jeg, det ærede Medlem sagde, eller for Sukkerroedyrkerne dér, til at komme til København for at tale med mig om Sagen. Ja, det er rigtigt, at jeg har tilladt mig at indbyde denne Fabriks Roedyrkere og Ledelsen til en Forhandling; men jeg gad nok spørge, om man ikke vilde finde paa at anklage mig, hvis jeg ikke havde gjort det. Saa vilde man have sagt, hvorfor har Ministeren ikke henvendt sig til denne Fabriks Ledelse og Roedyrkere.

Og jeg kan tilføje, at før jeg gjorde dette, havde denne Fabriks Ledelse og Roedyrkere været i Forbindelse med Handelsministeriet og givet deres Mening til Kende. De havde været i Forbindelse med Handelsministeriets Ekspertudvalg, til hvilket de andre Roedyrkeres Henvendelse til Handelsministeriet var henvist, og det er ingenlunde saaledes, som her udtalt baade af det ærede

Medlem Hr. Kyed og det ærede Medlem Hr. Hans Hansen, at disse Roedyrkere derovre paa Falster har frabedt sig at faa Statstilskud, de er tværtimod de første, der har stillet Krav om at faa et Statstilskud. De har ganske vist gjort det paa en særlig Maade, men de har paa ingen Maade frabedt sig Statstilskud. De har i en Skrivelse til Ekspertudvalget, dateret den 30. December 1929, udtalt:

„Under Hensyn til den Situation, som de lave Sukkerpriser har fremkaldt, og hvor det at dyrke Sukkerroer absolut giver Tab — Aaret 1929 vil sikkert give det daarligste Resultat siden Sukkerroedyrkingen blev indført her i Landet —, vil vi finde, at saafremt der fra Statens Side ydes Hjælp til Sukkerroedyrkingen derved, at alle Fragter paa saavel Statsbanen som samtlige Privatbaner reduceres betydeligt paa Sukkerroer, Affald og Sukker, og at disse Lettelser alle kommer Sukkerroedyrkerne tilgode, vil dette for Sukkerroedyrkingen være det mest formaalstjenlige. Repræsentantskabet vedtog dette Svar enstemmigt.

Nykøbing F. den 30. December 1929.

Ærbødigst

P. R. V.

Tesdorpf, Formand.

Handelsministeriet, Erhvervsudvalget.“

Det er altsaa ingenlunde saaledes, at disse Folk har frabedt sig nogen Statsstøtte, nej de har forlangt en Statsstøtte paa en anden Maade. Det er jo klart, at naar Statsbanefragterne skal nedsættes og Privatbanernes med paa alt, baade Sukkerroerne og Affaldet og oven i Købet Sukkeret ogsaa, saa er der ikke nogen anden Mulighed for at faa det gennemført end derved, at man faar nogle Penge ud af Statskassen. Det ærede Medlem Hr. Kyed skulde, inden han saaledes giver ondt af sig overfor mig, fordi jeg har henvendt mig til Sukkerroedyrkerne nede paa Falster med Anmodning om at komme ind og forhandle om Sagen, sætte sig ind i Forholdene, saaledes at han vidste, hvad det var, han talte om. Da jeg anmodede de paagældende Roedyrkere derovre paa Falster om at komme til København, vidste jeg virkelig ikke, at den ene af Herrerne var Venstremænd, det havde jeg ikke undersøgt i Forvejen. Og jeg formoder da heller ikke, det kan være det ærede Medlems Mening, at jeg først skulde undersøge dette, og at jeg saa, hvis jeg var kommen til Kundskab om, at der var en Venstremænd, skulde have lukket Døren for ham. Jeg forstaar i det hele taget ikke, at